

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Fru Hanne Thanning Jacobsen stillede nogle meget relevante spørgsmål til forståelse af, hvad vi mener med vores dagsorden.

Socialdemokratiet mener for det første, at ventelistespørgsmålet skal indgå centralt i den forhandling, som regeringen jo hvert forår skal have om den kommunale økonomi, og det er i virkeligheden en placering af en del af en aftale mellem Kommunernes Landsforening, Sammenslutningen af Sociale Udvalg og den tidligere socialminister Aase Olesen. Det vil vi gerne holde regeringen fast på, og det er det, der udgør det første afsnit i dagsordenen.

Hvad betyder »en eventuel lempelse af kommunernes lånelofter«? Ja, det kan, som den socialdemokratiske ordfører nævnte det i sin tale, betyde, at hvis f.eks. en boligforening stiller et lokale til rådighed for en institution med personale og med inventar osv., så skal man ikke, som efter de gældende regler, indregne værdien inden for lånerammen. Som det er nu, bliver kommunerne belastet, fordi de faktisk er låst fast på lånerammerne. Det er altså ét eksempel, at det er en boligforening, der stiller et lokale til rådighed til en institution normeret på samme måde, som vi har det alle mulige andre steder. Man kan forestille sig meget andet.

Et andet eksempel kan være, at DUI-Leg & Virke, Frie Børnehaver & Fritidshjem, gerne vil lave noget utraditionelt på en anden facon. De kan ikke rigtig få kommunen med på det, hvis det skal gå ind i deres lånerammer, selv om de også kan anvise lokaler; værdien af det lokale bliver kapitaliseret, og så siger kommunen nej.

Det er to konkrete eksempler, og jeg vil meget gerne understrege over for fru Hanne Thanning Jacobsen, at vores forståelse af denne dagsorden ikke er, at der ikke skal være pædagogisk tilsyn, at der ikke skal være et tilstrækkeligt antal fornuftige, velkvalificerede medarbejdere, der har ansvar for børnene. Det er ikke, at der skal ske en visitering, som er anderledes end f.eks. på puljeordningerne, som SF jo var med på i sidste folketingssamling, altså præcis de samme krav, som vi stillede i forbindelse med § 70-ordningerne.

Det er den forståelse, vi har af dagsordenen. Vi ønsker ikke at åbne op for et andet Wild West-foretagende i henseende til, hvordan det her nu udvikler sig. Det skal stadig væk udvikle sig på en ordentlig og forsvarlig facon.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg siger tak til fru Jytte Andersen for det klare bud på Socialdemokratiets forståelse af, hvad der ligger i ordene »alternative pasningsordninger«, og ser frem til at høre fortolkninger fra andre partier.

Tom Behnke (FP):

Der er ingen tvivl om, at vi her har at gøre med et større problem. For Fremskridtspartiets vedkommende er problemet størst i relation til, at forældrene ikke kan passe deres arbejde, hvis de ikke kan få passet deres børn.

Afvikling af ventelisterne kan ske på mange måder. Socialdemokratiet har her anvist en metode, som Fremskridtspartiet ikke synes særlig godt om. Vi så hellere nogle andre løsninger på problemet, nogle løsninger, der i modsætning til Socialdemokratiets forslag ikke vil give økonomiske problemer for det offentlige.

For det første kunne man lave hele indkomstskatten om, så det igen kan lade sig gøre at leve af én indkomst, så den ene af forældrene får muligheden for at passe børnene og være derhjemme. Det er imidlertid næppe en løsning, der kan skaffe et flertal.

Man kunne også hæve forældrebetalingen i institutionerne. Derved vil det kun være dem, der har et reelt behov, der vil benytte institutionerne.

Helt fint ville det være, hvis man fuldstændig fjernede det offentlige tilskud til pasning af børn. På den måde vil der opstå reel konkurrence mellem de forskellige pasningsformer, såvel private som offentlige. Det vil endvidere have den positive effekt, at omkostningsniveauet automatisk vil falde ganske betragteligt. Det er en mekanisme, der bygger på udbud og efterspørgsel, også kaldet markedsökonomi.

Lad mig i den forbindelse citere fra den udmærkede bog, der hedder »Privatiseringer – den danske model«:

»Siden 1964 er det blevet en meget stor offentlig udgift at passe børn. Det koster i dag over 13 mia. kr. Heraf betaler forældrene kun de 2,8 mia. kr. i direkte betaling.